Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru – judecător Tatiana Sîrcu
Dosarul nr. 2a-2451/25; PIGD nr. 2-23134633-02-2a-10072025

D E C I Z I E

5 noiembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Preşedintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier – Andreea Caracaș

Examinând în ședință publică, apelul declarat de declarat de către SRL „Autoprest Centru", în procedura simplificată a falimentului, reprezentat de avocatul Denis Grecu, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 9 aprilie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Autoprest Centru", în procedura simplificată a falimentului, către SRL „Sergsan-Com", Fedorenco Serghei, intervenienții accesorii SC „Andicul" SRL, Banca Comercială „Comerțbank" SA, privind constatarea nulității contractului de cesiune a creanțelor, compensarea cheltuielilor de judecată, –

C o n s t a t ă:

1. **Partea descriptivă – pretenţiile reclamantului, obiecţiile pîrîtului şi explicaţiile celorlalţi participanţi la proces:**
2. La data 18 septembrie 2023 Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", în procedura simplificată a falimentului, a depus în Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cerere de chemare în judecată, în contradictoriu cu Societatea cu Răspundere Limitată „SERGSANCOM", Fedorenco Serghei, intervenienții accesorii Societatea Comercială „ANDICUL" Societatea cu Răspundere Limitată, Banca Comercială „COMERȚBANK" Societate pe Acțiuni, solicitînd: constatarea nulității contractului de cesiune de creanțe din 22 octombrie 2018 încheiat între Fedorenco Serghei, în calitate de creditor și Societatea cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM", în calitate de creditorul nou, cu privire la cesionare a creanței față de Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", în suma de 1 451 690 lei; încasarea de la pîrîți, în mod solidar, în beneficiul reclamantei toate cheltuielile de judecată (f.d. 3-5, vol. I).
3. În susținerea cererii, reprezentantul reclamantei Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", în procedura simplificată a falimentului avocatul Grecu Denis a relatat că, prin hotărârea Judecătoriei Chisinău, sediul Central din 19 noiembrie 2018 s-a admis cererea introductivă depusă de Societatea Comercială „ANDICUL" Societatea cu Răspundere Limitată, s-a intentat procedura simplificată a falimentului față de Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", în calitate de lichidator a fost desemnată Zinaida Druguș.
4. La 12 decembrie 2019 Societatea cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM", invocând statutul său de creditor chirografar, a depus cerere privind admiterea față de patrimoniul

întreprinderii insolvabile a creanței de rangul V, în suma totală de 1 515 185,67 lei, care însă nu a fost admisă de lichidator în tabelul definitiv al creanțelor.

5. Remarcă că, prin încheierea instanței de insolvabilitate din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 martie 2020, a fost admisă contestația depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM”, împotriva tabelului definitiv al creanțelor față de patrimoniul Societății cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU”, s-a validat creanța creditorului în sensul formulat, iar prin încheierea Curții de Apel Chişinău din 09 iulie 2020, recursul declarat de lichidator a fost restituit pe motiv că acesta nu era motivat în termenul acordat de instanță. Având în vedere că în cazul descoperirii unui fals sau a unei erori esențiale care a determinat admiterea creanței, rectificarea tabelului definitiv al creanțelor este permisă până la încetarea procesului de insolvabilitate, în temeiul art. 144 alin. (8) al Legii insolvabilității.
6. Menționează că după cum rezultă din cererea de validare depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM”, și actele anexate la cerere, potențialul creditor a pretins la o creanță față de Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU”, în procedura falimentului simplificat, izvorâtă din contractul de cesiune de creanțe din 22 octombrie 2018, prin care Fedorenco Serghei, asociatul ambelor companii - Societatea cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM” şi Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU”, a cesionat noului creditor creanța sa față de Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU”, urmare achitării din surse personale, în calitate de fidejusor, a datoriilor debitorului față de Banca Comercială „COMERȚBANK” Societate pe Acțiuni, apărute în temeiul contractelor de credit nr. CR1-1377/F1 din 25 iulie 2013 şi nr.CR1-1378/F1 din 25 iulie 2013, actul de cesiune fiind lovit de nulitate absolută.
7. Consideră că, validarea Societății cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM”, în calitate de creditor chirografar cu rangul V, în privința Societății cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU”, a avut loc ca urmare a unei erori esențiale, urmând a fi exclusă prin constatare a nulității actului de cesiune respectiv, prin cerere de chemare în judecată, solicită admiterea acțiunii.
8. **Hotărârea primei instanțe**: În temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 09 aprilie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „AUTOPREST CENTRU”, în procedura simplificată a falimentului, către Societatea cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM”, Fedorenco Serghei, intervenienții accesorii Societatea Comercială „ANDICUL” Societatea cu Răspundere Limitată, Banca Comercială „COMERȚBANK” Societate pe Acțiuni privind constatarea nulității contractului de cesiune a creanțelor, compensarea cheltuielilor de judecată.
9. **Solicitarea apelantului şi motivele de fapt şi de drept pe care se întemeiază apelul**
10. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, în data de 14 aprilie 2025, apelantul SRL „AUTOPREST CENTRU”, în procedura simplificată a falimentului, reprezentat de avocatul Denis Grecu, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 09 aprilie 2025, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie admisă.
11. În motivarea apelului a indicat că instanța de fond nu a luat în calcul obiectul probațiunii aplicabil la această categorie de cauze, omițând să se pronunțe asupra temeiurilor de nulitate expres invocate de reclamantă, dezvoltate cu argumente și cu referire la practica judiciară. Or, în condițiile în care cererea a fost întemeiată pe dispoziții legale clare și pe jurisprudență în materie, instanța avea obligația să se expună motivat asupra acestora. Simpla referință

formală la lipsa unor norme imperative sau a unor probe este insuficientă și nu suplinește lipsa unei examinări reale a fondului pretențiilor formulate.

12. Potrivit art.216 alin.(l) Cod Civil, în redacția Legii la data încheierii actului juridic, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu, conform alin.(2), Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate, iar conform alin.(3) Acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă.
13. Relevă că, potrivit cererii de validare depusă de SRL „Sergsan-Com" și actele atașate la cerere, potențialul creditor a pretins la o creanță față de SRL „Autoprest Centru", în procedura falimentului simplificat, izvorâtă din contractul de cesiune de creanțe din 22.10.2018, prin care Fedorenco Serghei, asociatul ambelor companii (SRL „Sergsan-Com" și SRL „Autoprest Centru"), a cesionat noului creditor creanța sa față de SRL „Autoprest Centru", urmare achitării din surse personale, în calitate de fidejusor, a datoriilor debitorului față de BC «Comerțbank» SA, apărute în temeiul contractelor de credit nr. CR1-1377/F1 din 25.07.2013 și nr.CRl-1378/Fl din 25.07.2013, actul de cesiune fiind lovit de nulitate absolută.
14. Consideră că validarea SRL „Sergsan-Com" în calitate de creditor chirografar cu rangul V, în privința SRL „Autoprest Centru" a avut loc ca urmare a unei erori esențiale, urmând a fi exclusă prin constatare a nulității actului de cesiune.
15. Indică că la verificarea valabilității actului de cesiune urmează de ținut cont de natura obligației cesionate, or [...contractul de fidejusiune are caracter personal, drepturile izvorâte din acesta la fel sunt personale și incesibile...] (a se vedea: decizia Curții de Apel Chișinău nr.2rci-430/21 din 16.11.2021, cauza de insolvabilitate SRL «Olnaco-Group»).
16. La fel, potrivit art.556 alin.(2) Cod Civil, Cesiunea creanței nu poate aduce atingere drepturilor debitorului și nici nu poate face obligația acestuia mai oneroasă.
17. Accentuează că acest contract afectează negativ atât drepturile debitorului, cât și pe cele ale creditorilor săi în cadrul procesului de insolvabilitate, întrucât creează în mod nejustificat un rang preferențial al creanței pentru SRL „Sergsan-Com" față de SRL „Autoprest Centru". În acest sens menționează că în cazul depunerii personale a cererii de admitere a creanțelor față de SRL „Autoprest Centru", Fedorenco Serghei, în calitate de asociat al debitorului, ar putea pretinde la validarea sa doar cu creanță chirografară de rang inferior VI (art.42 alin.(2) pct.6) lit.d) Legii insolvabilității), însă prin cesionarea creanței sale către SRL „Sergsan-Com", aceasta din urmă dobândește un rang superior, ceea ce afectează direct drepturile debitorului insolvabil, fiindu-i majorată masa credală la rangul V (art.42 alin.(2) pct.5) Legii insolvabilității). Prin urmare, cesionarea în baza contractul de cesiune de creanțe din 22.10.2018, încheiat între Fedorenco Serghei, în calitate de cedent și SRL „Sergsan-Com", în calitate de cesionar, creează un dezavantaj pentru SRL „Autopres Centru" în procedura simplificată a falimentului și pentru alți creditori. La fel, menționează că nu neagă achitarea reală a creanțelor față de bancă de către Fedorenco Serghei pentru debitorul SRL„Autoprest-Centru", dar invocă ilegalitatea contractului de cesiune a creanțelor semnat de către Fedorenco Serghei cu SRL „Sergsan-Com".
18. Precizează că, inclusiv în cazul în care tabelul definitiv consolidat include o anumită creanță, iar aceasta a fost introdusă greșit, pe tot parcursul procesului de insolvabilitate, poate fi cerută corectarea tabelului. Anume în acest scop s-au adresat în instanța de drept comun pentru a fi verificat temeiul introducerii în tabel a unei creanțe cesionate, verificarea legalității actului juridic încheiat între creditori nu ține de competența instanței de insolvabilitate, instanța verifică doar legalitatea actelor săvârșite cu participarea debitorului

insolvabil în raport cu masa debitoare. Pe de altă parte, doar instanța de insolvabilitate se va expune asupra respectării procedurii contestării datelor tabelului de creanțe, în ordinea art.144 alin.(8) Legii insolvabilității, astfel încât critica pârâtei în acest sens în cadrul prezentului proces nu este relevantă. Mai mult ca atât, instanța de fond a reținut că legalitatea creanței cesionate a fost deja analizată și stabilită de instanța de insolvabilitate în procedura validării creanței, omițând de fapt să țină cont că această procedură este una necontencioasă, fiind guvernată de un regim juridic distinct. Simpla acceptare a unei creanțe în tabelul creditorilor nu echivalează cu constatarea valabilității sau legalității actului juridic din care izvorăște.

19. Consideră că principiul lucrului judecat, reglementat de art.123 alin.(2) CPC, nu este aplicabil la caz, întrucât instanța de insolvabilitate nu a analizat condițiile de valabilitate (nulitatea) cesiunii de creanță în cadrul unui proces contencios. Mai mult ca atât, pentru a putea reține principiul lucrului judecat, instanța era obligată să indice expres care fapte au fost stabilite în acea procedură și în ce măsură acestea privesc direct raportul juridic dedus judecății în prezenta cauză.
20. Solicită admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 09 aprilie 2025 și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea depusă de SRL „Autoprest Centru”, în procedura simplificată a falimentului, să fie admisă integral.
21. **Termenul legal de declarare a apelului:**
22. În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
23. În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru a fost pronunțat la 09 aprilie 2025, iar cererea de apel a fost depusă la 14 aprilie 2025, Colegiul civil constată că apelurile au fost declarate în termenul legal.
24. **Poziția părților în instanța de apel:**
25. În ședința instanței de apel reprezentantul apelantului.R.L„Autoprest Centru” lichidatorul Druguș Zinaida și avocatul Denis Grecu au solicitat admiterea apelului din motivele invocate în apelul declarat și a solicitat casarea hotărârii instanței de fond cu emiterea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă integral
26. În ședința instanței de apel reprezentantul intimatului Fedorenco Serghei, avocatul stagiar Topal Ștefan, a solicitat respingerea apelului cu menținerea hotărârii instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.
27. Intimații Societatea cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM” și Fedorenco Serghei, fiind citați legal despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu au anunțat instanța despre motivele neprezentării, precum și nu a solicitat amânarea sau examinarea cauzei în lipsă, motiv pentru care, în conformitate cu art.art. 206, 379 Cod de procedură civilă al RM și întru respectarea termenului rezonabil de judecare a cauzei, Colegiul civil a dispus examinarea cauzei în lipsa părții apelante.
28. **Motivarea instanței de apel**
29. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru**, examinând legalitatea și temeinica hotărârii contestate cu apel, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că apelul este neîntemeiat și urmează a fi respins cu menținerea hotărârii contestate, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**
30. **Legea și principiile generale aplicabile procedurii de judecare a apelului**

31. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.
32. În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă „instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces”.
33. În temeiul **art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM** *„instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe”.*
34. În conformitate cu art. 386 alin. (1) Cod de procedură civilă „hotărârea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat”. (2) **O hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.**
35. În conformitate cu art. 387 Cod de procedură civilă, *se consideră că normele de drept material sînt încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b1) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat eronat legea; d) a aplicat eronat analogia legii sau analogia dreptului.*
36. În temeiul art. 388 Cod de procedură civilă al RM, (1) Hotărîrea primei instanţe urmează a fi casată, independent de argumentele cererii de apel, dacă: *a) cauza a fost judecată de un complet de judecată compus ilegal; b) cauza a fost judecată de instanţă în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată; c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile cu privire la limba procesului; d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane neantrenate în proces; f) hotărîrea nu este semnată de judecător sau de cineva din judecători ori hotărîrea este semnată nu de acel judecător sau de acei judecători care sînt menţionaţi în hotărîre; g) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată; h) în dosar lipseşte procesul-verbal privind efectuarea unui act procedural; i) cauza a fost examinată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale*. (2) **Săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la alin.(1) constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei.**
37. În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă „fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale”, iar conform art. 130 Cod de procedură civilă „instanţa judecătorească apreciază probele după

intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei".

38. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă „la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii".

39. Conform art. 239 Cod de procedură civilă „hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată".

40. Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, fiind obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

41. Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).

42. Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

43. Totodată, Colegiul civil consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag. 84, 98).

44. Circumstanţele cauzei, constatate de instanţă şi probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe:

45. Materialele cauzei civile, nemijlocit probele pertinente și concludente, administrate și cercetate în prima instanță confirmă că la data de 22 octombrie 2018 între Fedorenco Serghei, având calitate de creditor, pe de o parte și Societatea cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM", denumită în continuare noul creditor, reprezentată legal de către Fedorenco Serrghei, au încheiat Contract de cesiune a creanțelor nr.02-10.18 (f.d.19 – 20 Vol.1).

46. Reieșind din prevederile contractului de cesiune a creanței nr.02-10.18 din 22 octombrie 2018, creditorul transmite, iar noul creditor obține dreptul de creanță a datoriei debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", în sumă de 1 451 690 lei 00 bani și toate drepturile și obligațiile ce rezultă din ea. Datoria debitorului a apărut în urma achitării de către creditor (în calitate de fidejusor) mijloace bănești proprii pentru rambursarea creditelor acordate debitorului Banca Comercială „COMERȚBANK" Societate

pe Acțiuni, în conformitate cu contractele de credit nr.CR1-1377/F1 de la 25 iulie 2013 și nr.CR1-1378/F1 din 15 iulie 2013 și achitarea dobânzii.

47. Potrivit pct.1.2 al contractului, ca urmare a semnării acestui contract, se micșorează datoria debitorului față de creditor în sumă de 1 451 690 lei 00 bani și se formează datoria debitorului față de noul creditor în sumă de 1 451 690 lei 00 bani. Concomitent, apare datoria noului creditor față de creditor în sumă de 1 451 690 lei 00 bani.

48. Potrivit clauzelor contractului de fidejusiune nr.F1-1377/1/F1 din 25 iulie 2013 (f.d.16-18-Vol.1), Fedorenco Serghei, denumit fidejusor și Banca Comercială „COMERȚBANK" Societate pe Acțiuni au încheiat contractul, obiectul contractului fiind contractul de Credit Nr. CR1-1377/F1 din 25 iulie 2013 și Nr. CR1-1378/F1 din 25 iulie 2013 încheiate între creditorul Banca Comercială „COMERȚBANK" Societate pe Acțiuni și debitorul Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU".

49. Conform actului de cesiune a creanței din 22 octombrie 2018 și anexa Nr. 1 la contract (f.d. 20), certificatul eliberat de Banca Comercială „COMERȚBANK" Societate pe Acțiuni (f.d.87, Vol.I), contractul de credit nr.CR1-1377/F1 de la 25 iulie 2013 și Nr. CR1-1378/F1 din 25 iulie 2013 (f.d.10-15, Vol.I), se confirmă că Fedorenco Serghei, având calitate de fidejusor, conform contractelor de credit acordate Societății cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", a depus mijloace bănești proprii pentru rambursarea creditelor și achitarea dobânzii în mărime de 1 451 690 lei.

50. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 noiembrie 2018 (f.d.6, Vol.I), s-a admis cererea introductivă depusă de Societatea Comercială „ANDICUL" Societatea cu Răspundere Limitată, cu privire a intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU". S-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului cu dizolvarea Societății cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU". S-a desemnat în calitate de lichidator al Societății, Zinaida Druguș.

51. Potrivit încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr.2i-1753/18 din 18 martie 2020 (f.d.113-120, Vol.I), s-au validat creanțele Societății cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM" față de Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", în mărime de 1 515 185,67 lei, ca creanță chirografară de rangul V, s-a obligat lichidatorul să introducă modificările corespunzătoare în tabelul definitiv al creanțelor.

52. Ulterior, prin încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 2rci-209/2020 din 09 iulie 2020 (f.d.126-128,Vol.I), s-a restituit recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", împotriva încheierii din 18 martie 2020, pe motiv că nu corespunde exigențelor art. 437 alin.(1) CPC(f.d.121-123,vol.I), iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție SJ nr. 2rci-24/2021 din 23 iunie 2021, s-a restituit recursul declarat de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", împotriva încheierii din 09 iulie 2020.

53. De asemenea, s-a stabilit că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău nr. 2rci-547/21 din 15 februarie 2022 (f.d.134-138,Vol.I), s-a restituit recursul declarat de avocatul Chirtoacă Rodica în interesele creditorului Societatea Comercială „ANDICUL" Societatea cu Răspundere Limitată, împotriva încheierii din 18 martie 2020, ca fiind declarat tardiv.

54. Astfel, potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", (f.d. 139) au fost validate creanțele Societății cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM" față de Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", în mărime de 1 515 185,67 lei.

55. Înaintând acțiune civilă la 18 septembrie 2023 Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU”, în procedura simplificată a falimentului a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor din 22 octombrie 2018, susținând că Fedorenco Serghei, asociat al ambelor societăți — Societatea cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM” și Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU” — a cesionat noului creditor creanța pretinsă față de Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU”, rezultată din achitarea din fonduri proprii, în calitate de fidejusor, a obligațiilor debitorului față de bancă, născute din contractele de credit nr. CR1-1377/F1 și nr. CR1-1378/F1 din 25 iulie 2013. Totodată, a indicat asupra că, la examinarea valabilității actului de cesiune, trebuie avută în vedere natura obligației cesionate, întrucât contractul de fidejusiune are un caracter personal, iar drepturile care decurg din acesta sunt, de asemenea, personale și, prin urmare, netransmisibile.

56. Examinând acțiunea în fond, prima instanță a concluzionat în privința netemeiniciei acțiunii, fiind respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „AUTOPREST CENTRU”, în procedura simplificată a falimentului, către Societatea cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM”, Fedorenco Serghei, intervenienții accesorii Societatea Comercială „ANDICUL” Societatea cu Răspundere Limitată, Banca Comercială „COMERȚBANK” Societate pe Acțiuni privind constatarea nulității contractului de cesiune a creanțelor, compensarea cheltuielilor de judecată.

57. Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, respectând limitele judecării apelului declarat împotriva hotărârii primei instanței, în partea în care a fost stabilit cuantumul și încasată pensia de întreținere a copiilor minori, apreciază că soluția primei instanțe este eronată în partea în care a fost stabilit cuantumul și încasată pensia de întreținere a copiilor minori, fiind rezultatul unei aprecieri incorecte a circumstanțelor cauzei, și, în consecință, în această parte se dispune pronunțarea unei noi hotărâri.

58. Legile de care s-a călăuzit instanța de judecată

59. În conformitate cu art. conform art. 195 din *Codul civil*, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

60. În conformitate cu art. 556 alin. (1) și (2) din *Codul civil (în vigoare la data apariției obiectului litigios)*, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanței nu poate aduce atingere drepturilor debitorului și nici nu poate face obligația acestuia mai oneroasă.

61. Art. 557 alin. (1) din *Codul civil* (*în vigoare la data apariției obiectului litigios)*, stabilește că, titularul unei creanțe o poate transmite unui terț fără consimțământul debitorului dacă legea nu prevede altfel.

62. În temeiul art. 216 alin.(1) și (2) din *Codul civil (în vigoare la data apariției obiectului litigios)*, actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută). Actul juridic poate fi declarat nul, în temeiurile prevăzute de prezentul cod, de către instanţa de judecată sau prin acordul părţilor (nulitate relativă).

63. Iar reieșind din prevederile art. 217 alin.(1) *Cod civil (în vigoare la data apariției obiectului litigios),* nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată o invocă din oficiu.

64. În temeiul art. 220 alin.(1) *Cod civil (în vigoare la data apariției obiectului litigios)*, actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sînt nule dacă legea nu prevede altfel.

65. Argumentele și concluziile instanței de apel

66. Analizând suportul probatoriu, reieșind din conținutul normelor enunțate raportate la circumstanțele cauzei, Colegiul concluzionează că instanța de fond întemeiat a stabilit că Fedorenco Serghei, în calitate de fidejusor, a executat obligațiile debitorului principal față de Banca Comercială „COMERȚBANK" S.A., achitând din mijloace proprii datoria rezultată din contractele de credit. Ca efect al executării obligației garantate, fidejusorul a dobândit, prin subrogație legală, o creanță certă, lichidă și exigibilă împotriva debitorului SRL „AUTOPREST CENTRU".

67. Colegiul civil constată că dreptul de regres al fidejusorului împotriva debitorului nu are caracter personal, ci este un drept de creanță patrimonial, transmisibil, supus regulilor generale ale cesiunii de creanță. Caracterul personal al fidejusiunii operează exclusiv în raporturile dintre fidejusor și creditorul garantat, nu și în ceea ce privește creanța născută ulterior executării obligației, prin subrogație. Prin urmare, dreptul de creanță dobândit de fidejusor putea fi transmis valabil unui terț, în condițiile art. 557 Cod civil.

68. Colegiul reține că instanța de insolvabilitate a reținut că, în urma încheierii contractului de cesiune a creanțelor nr. 02.10.18 din 22 octombrie 2018, s-a constituit datoria debitorului față de noul creditor în mărime de 1 451 690 lei.

69. Potrivit art. 142 alin. (1) din Legea insolvabilității, creanțele sunt supuse procedurii de verificare prevăzute de lege de către administratorul provizoriu, administratorul insolvabilității sau lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele stabilite de legi speciale.

70. În acest context, instanța a reținut că Serghei Fedorenco pretinde calitatea de creditor în temeiul contractului de cesiune nr. 02-10.18 din 22 octombrie 2018, precum și al contractelor de credit nr. CR1-1377/F1 și nr. CR1-1378/F1 din 25 iulie 2013, pentru suma de 1 451 690 lei, iar creanța Societății cu Răspundere Limitată „SERGSAN-COM" față de Societatea cu Răspundere Limitată „AUTOPREST CENTRU", în cuantum total de 1 515 185,67 lei, este constatată prin contractele de credit menționate, acte care nu au fost contestate în termenele prevăzute de lege.

71. Prin urmare, având în vedere că creanța este certă, lichidă și exigibilă și că aceasta se întemeiază pe acte juridice valabile, instanța de fond întemeiat a concluzionat că asupra existenței și întinderii acesteia nu există litigiu.

72. În aceste circumstanțe, Colegiul civil constată că argumentele apelantului privind pretinsa nulitate absolută a contractului de cesiune nu sunt susceptibile de a conduce la casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii civile.

73. Contrar susținerilor apelantului, dreptul de regres dobândit de fidejusor în urma executării obligației principale nu are caracter strict personal, ci constituie o creanță patrimonială distinctă, certă și transmisibilă, născută prin efectul subrogației legale. Odată ce fidejusorul a achitat datoria debitorului față de creditorul inițial, acesta s-a subrogat în drepturile creditorului satisfăcut, dobândind o creanță autonomă împotriva debitorului principal, supusă regulilor generale privind circulația creanțelor.

74. Astfel, cesiunea acestei creanțe către un terț nu contravine dispozițiilor art. 556 alin. (1) și (2) Cod civil și nu aduce atingere drepturilor debitorului, întrucât nu modifică natura, întinderea sau condițiile obligației acestuia, ci produce exclusiv o substituire a creditorului.

75. De asemenea, Colegiul constată că argumentele apelantului privind pretinsa încălcare a regulilor de rang al creanțelor în procedura de insolvabilitate nu pot fi reținute, întrucât rangul creanței este determinat de natura juridică a acesteia și de dispozițiile exprese ale Legii insolvabilității, iar nu de persoana creditorului. Faptul că cesionarul este o persoană juridică distinctă de cedent nu poate constituie, în sine, un temei de nulitate a actului juridic.

76. În același timp, instanța de apel reține că validarea creanței în procedura de insolvabilitate a fost realizată printr-o încheiere judecătorească definitivă, iar apelantul nu a demonstrat existența temeiurilor prevăzute de Lege de natură să justifice constatarea nulității absolute a contractului de cesiune.

77. Prin urmare, Colegiul civil apreciază că instanța de fond a examinat corect probele administrate, a stabilit just circumstanțele de fapt și a aplicat în mod corect normele de drept material incidente, iar hotărârea pronunțată este legală și întemeiată.

78. Referitor la argumentul apelantului privind afectarea drepturilor creditorilor și pretinsa creare artificială a unui rang preferențial, Colegiul constată că **rangul creanței nu este determinat de persoana creditorului, ci de natura juridică a creanței**, astfel cum este reglementată de Legea insolvabilității. Faptul că cesionarul este asociatul SRL „Sergsan-Com” și SRL „Autoprest Centru” al debitorului nu constituie un element de ilegalitate a cesiunii, iar eventuala diferență de rang este o consecință legală a transmiterii creanței, nu o fraudare a legii. În acest sens, instanța de apel respinge argumentele apelantului, ca fiind lipsite de suport probant.

79. Totodată, se constată că legalitatea și temeinicia creanței cesionate au fost deja supuse controlului instanței de insolvabilitate, care, printr-o încheiere definitivă, a validat creanța SRL „SERGSAN-COM” și a dispus includerea acesteia în tabelul definitiv al creanțelor. Deși procedura de validare are un caracter necontencios, aceasta produce efecte juridice obligatorii, iar apelantul nu a demonstrat existența temeiurilor de nulitate absolută care să justifice desființarea actului juridic încheiat cu respectarea condițiilor de valabilitate în baza normelor de drept reținute supra.

80. Astfel, Colegiul civil apreciază ca irelevante argumentele apelantului cu privire la necesitatea admiterii pretențiilor deferite justiției de către partea reclamantă, or, potrivit art. 372 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță, cu toate acestea, argumente sau dovezi noi, care au importanță pentru soluționarea pricinii, dar care nu au fost elucidate și constatate în prima instanță, nu au fost indicate și prezentate la depunerea cererii de apel, nemijlocit la judecarea cauzei civile în apel.

81. Colegiul civil menționează că, fiind o trăsătură esențială a apelului, efectul devolutiv constă în provocarea unei noi judecăți de fond, atât cu privire la problemele de fapt, cât și cu privire la cele de drept, în limitele stabilite prin cererea de apel, astfel circumstanțele și probele care nu au putut fi prezentate în prima instanță, dar au o importanță majoră în soluționarea litigiului, urmează să fie prezentate în instanța de apel.

82. Cu toate acestea, Colegiul civil menționează că din argumentele apelantei nu se constată o încălcare esențială de către prima instanță a unor prevederi legale în raport cu drepturile și interesele sale legitime, or, apelul declarat, nu conține probe sau argumente noi în urma cărora s-ar constata temeinicia pretențiilor și ca consecință netemeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu împrejurările cauzei, circumstanțele de fapt și normele de drept fiind elucidate de prima instanță, fiind-u-le dată o apreciere corectă.

83. În continuare, Colegiului civil conchide asupra faptului că prima instanță a examinat cauza civilă în coroborare cu prevederile legislației în vigoare, desfășurând examinarea litigiului pe principiul legalității, contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale, organizând procesul astfel încât părțile au avut posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței, respectiv acordând posibilitate participanților la proces de a-și expune poziția, totodată păstrându-și imparțialitatea și obiectivitatea, creând condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

84. În rest, instanța de apel, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în apel, care nu sunt de natură să constituie temei de casare a hotărârii judecătorești, or, acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

85. Respectiv, deoarece argumentele apelantului sunt întemeiate pe aprecierea subiectivă a probelor administrate și a faptelor constatate, respectiv pe interpretarea eronată a normelor de drept material și procedural, instanța de apel consideră că circumstanțele constatate nu constituie temei de casare a hotărârii judecătorești și pronunțare a unei noi hotărâri judecătorești, motivele apelantului fiind formale în această privință.

86. Or, săvîrşirea altor încălcări decît cele consemnate la art. 388 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, constituie temeiul casării hotărîrii numai dacă ele au dus sau au putut duce la soluţionarea eronată a cauzei, circumstanțe de fapt și drept care nu au fost constatate în proces, respectiv nu există temei de casare a hotărârii judecătorești în conformitate cu art. 388 alin. (2) Cod de procedură civilă al RM.

87. Prin urmare, în conformitate cu art. 386 – 388 Cod de procedură civilă al RM și ținând cont de faptul că o hotărîre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale, Colegiul civil conchide că nu există temei de casare sau modificare a hotărârii judecătorești.

88. În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei au fost constatate şi elucidate pe deplin, dovedite cu probe veridice şi suficiente, concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, nu sunt în contradicţie cu circumstanţele cauzei, la emiterea hotărârii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar apelul declarat nu este întemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă apelul declarat și să mențină hotărârea primei instanțe.

89. Compensarea cheltuielilor de judecată în apel: În temeiul art. 94 Cod de procedură civilă al RM, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului. (2) În cazul mai multor reclamanţi sau pîrîţi, aceştia sînt obligaţi să compenseze cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, în funcţie de interesul fiecăruia ori de caracterul litigiului dintre ei. Dacă unul dintre coparticipanţi a utilizat mijloace speciale de apărare judiciară, ceilalţi nu sînt responsabili de cheltuielile lui. (3) Prevederile alin.(1) şi (2) se aplică şi la repartizarea între părţi a cheltuielilor de judecată în instanţă de apel, în instanţă de recurs şi în cadrul revizuirii. (4) **Dacă, fără a trimite cauza spre rejudecare, modifică**

hotărîrea atacată sau pronunţă o nouă hotărîre, instanţa ierarhic superioară poate schimba corespunzător repartizarea cheltuielilor de judecată.

90. Astfel, ținând cont de faptul că instanța de apel respinge apelul declarat, iar intimatul nu a înaintat cererii proprii privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil constată că, la adoptarea deciziei în apel, nu există temei de compensare a cheltuielilor de judecată în instanța de apel.

91. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. art. 389 – 390 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge apelul declarat de SRL „Autoprest Centru”, în procedura simplificată a falimentului, reprezentat de avocatul Denis Grecu.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 9 aprilie 2025, pronunțată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Autoprest Centru”, în procedura simplificată a falimentului, către SRL „Sergsan-Com”, Fedorenco Serghei, intervenienții accesorii SC „Andicul” SRL, Banca Comercială „Comerțbank” SA, privind constatarea nulității contractului de cesiune a creanțelor, compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia integrală se întocmeşte în termen de 45 de zile lucrătoare de la pronunţarea dispozitivului deciziei şi se publică pe pagina web a instanţei judecătorești.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere şi nu poate fi restabilit.

Preşedintele şedinţei, judecătorul – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan

Actul judecătoresc este public și poate fi accesat pe pagina web a instanței www.cac.instante.justice.md.